

nym głoſom chopiſo ſpiwaſch jaden duchny kjarliž ſa drugim, taſ až daloſo ſzerkwe wen te pobožne głoſy ſu k'ſlyſchaſu. A gaž potom ten ſlužabnik Božy ſtupiſo na ſwěte meſto, a ſchylnym tym głodnym a lažnym duſcham ſ'pratkarnie huželujo ten klėb togo žyweſa a naſledku to žognowane Boga Woſchza, Sſy-na a ſwětego Ducha jim dajo ſobu na drogu domoj. To jo k'ſchafne, na tom ſe roſwjaſeliſo hu-ſchoba, a te jaſzele Bože na nebju wjaſele ſe teſ. Ale gaž wotpołudna pſchizo, gaž wjazor ſe pora, zo ga te namſchare potom želaju, zo potom ſu k'nama-ſaſu? zu ſchi jo groniſch. Te „žiſchi Bože“ te ſu zel-jeſ „we Božem dome,“ roſmej kradu, niž zerkwu, ale woni maju doma zerkwju a žarže tam namſchu a roſ-graſaju ſe wot Božeg ſłowa abo togo pratkowaſa, woni ſe modle a ſpiwaju duchne luboſne kjarliže, woni zeſcže a chwale ſwojogo Kneſa kaž jo dopołu-dna ſu namſchy žynili, a jich huſchoba jo wjaſoła we tom Kneſju. To jo pſchawe, nejelſke wjaſele!

Ale te žiſchi togo ſwěta! zo ga te ſu? Och, te ſu teſe gromadu ſeiſchli a ſeſedali, ale we ruſoma ſamaju ſpiwarſkich knigłow abo bibliju, te laže doma, te ſu ſabute, ten „namſcharſki b o n“ ga jo mimo! Ale woni roſžynuju druge knigły, te maju 32 blatow abo lopenow, a tam nejſu k'namafaiſu „dwoje kni-gły kralow,“ ale woni maju „ſtyrjoch kralow!“ A we taſich knigłach woni phtaju a ſejže pſchi niſch až do diwanafczich, jo, Bogu buži ſkjaržone! zeſto taſ dlujko, až na poſežele ſe chapja ſwitaſch a te jutſchne ſorja chapjaju do hoſnow ſwěſchiſch. To jo jich Boža ſlužba, ale ten žart jim płaſchi! A ten młody lud, kenz teſe jo namſchy był, wjaſeli ga ſe ten teſe? —